

Til:

Rovviltnemnda i region 2
v/ Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus
sfospost@statsforvalteren.no

Fra:

NOAH – for dyrs rettigheter
Dronningens gate 13
0152 Oslo
register@dyrsrettigheter.no

Sak: 2/2026

Dato: 22.05.2026

Klage på vedtak om kvote for betinget skadefelling av gaupe i region 2

NOAH – for dyrs rettigheter påklager med dette rovvilnemnda i region 2 sitt vedtak om kvote for betinget skadefelling av gaupe i 2026-2027. Nemnda har vedtatt en kvote på tre gauper for betinget skadefelling for perioden fra 1. juni 2026 til 15. februar 2027. NOAH ber om at vår klage tas til følge og at vedtaket omgjøres.

Innledende kommentarer

NOAH mener det er svært kritikkverdig å åpne for jakt på gaupe i det hele tatt, som er kategorisert som sterkt truet på norsk rødliste og følgelig har svært høy risiko for å utryddes i Norge. Den pågående saken mot Norge i Bernkonvensjonen viser at norsk rovdyrpolitikk ikke er i tråd med internasjonale avtaler, og den stående komiteen har nå gjentatte ganger bedt norske myndigheter prioritere ikke-dødelige tiltak for sameksistens med store rovdyr.¹ Dette vedtaket viser igjen at dødelige tiltak er rovdyrforvaltningens foretrukne løsning, også selv om det ikke er det mest effektive tiltaket for å hindre tap av beitedyr.

NOAHs vurdering

1. Vilkåret om bestandens overlevelse er ikke oppfylt

---

¹ <https://rm.coe.int/misc-e-2025-45-standing-committee-clean-final/488029d956>, avsn. 216-224; <https://rm.coe.int/misc-e-44-standing-committee-final-draft/1680b2bbbb>, avsn. 175-179.

Ifølge nml. § 18 annet ledd, kan skadefelling kun tillates hvis det ikke truer bestandens overlevelse. Gaupe skal både etter Bernkonvensjonen artikkel 2 og nml § 5 ivaretas og sikres levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Arten har også beskyttelse gjennom Bernkonvensjonens artikkel 7. NOAH mener at vedtaket ikke er i tråd med disse kravene.

Gaupebestanden var i 2025 beregnet til å bestå av kun mellom 447 og 630 gauper, ut fra 91 familiegrupper av gaupe.² Artsdatabanken påpeker at nedgangen i gaupebestanden blant annet skyldes kvotejakt og skadefelling.³ I region 2 har man sett store variasjoner fra år til år, for eksempel fra 2015 til 2016, noe som tilsier at man bør være svært forsiktig med å tillate skyting.

I forarbeidene til naturmangfoldloven Ot.prp. nr. 52 (2008-2009) står det til § 18: «Bestemmelsen må også leses i lys av forvaltningsmålet i § 5 første ledd, som legger vekt på ivaretagelse av et tilstrekkelig genetisk mangfold». Den fennoskandinaviske gaupebestanden er blant bestandene av eurasisk gaupe med lavest genetisk diversitet på grunn av geografisk isolasjon og intens jakt på 1900-tallet.⁴ Dette kan vanskelig betegnes som «tilstrekkelig genetisk mangfold». I bestander med lav genetisk variasjon vil uttak av enkeltindivider ha større konsekvenser enn ellers, da enkeltindividets genetiske bidrag relativt sett er viktigere. På denne bakgrunnen kan en kvote for betinget skadefelling få svært alvorlige følger for gaupebestandens langsiktige overlevelse.

NOAH mener føre-var-prinsippet jf. nml. § 9 må tillegges betydelig større vekt i denne saken på grunn av risiko for alvorlig og irreversibel skade på naturmangfoldet. Det er riktig at gaupebestanden overvåkes nøye i Norge, men det foreligger fortsatt vesentlige kunnskapshull, blant annet om gaupas arealbruk, vandringsmønstre og hvordan de påvirkes av arealendringer som nedbygging av natur og etablering av ny infrastruktur.⁵ Utover gaupebestandens overlevelse isolert sett, må man også vurdere konsekvensene for det øvrige naturmangfoldet når man holder en nøkkelart på et kunstig lavt nivå slik at den ikke kan utfylle sin økologiske rolle. NOAH kan ikke se at nemnda har foretatt en slik vurdering eller synliggjort noen tiltak som skal sikre at den høye kvoten ikke medfører fare for overlevelse og levedyktighet av gaupebestanden i Norge.

---

² Rovdata.no

³ Eldegard K, Syvertsen PO, Bjørge A, Kovacs K, Støen O-G og van der Kooij J (24.11.2021). Pattedyr: Vurdering av gaupe *Lynx lynx* for Norge. Rødlista for arter 2021. Artsdatabanken. <https://lister.artsdatabanken.no/rodlisteforarter/2021/26449>.

⁴ Hemmingmoore et al. 2024. Lynx gene flow in Fennoscandia : estimation of gene flow within the Fennoscandian lynx population. In: Rapport från SLU Viltskadecenter number: 2024:2. SLU Wildlife Damage Center, Swedish University of Agricultural Sciences

⁵ Odden, J: «Dette trenger vi å vite om gaupa». Publisert 6. juni 2025 på <https://blogg.forskning.no/dyreverden-rovdyrbloggen/dette-trenger-vi-a-vite-om-gaupa/2516493>

Man må også vurdere gaupas sårbare status i sammenheng med prinsippet om samlet belastning jf. nml § 10. I forarbeidene til nml (Ot.prp.nr.52 (2008-2009)) står det: «Sett i sammenheng med føre-var-prinsippet innebærer prinsippet om samlet belastning også at en beslutning skal vurderes i lys av muligheten for flere påvirkninger av samme art senere, eller for andre fremtidige påvirkninger som sammen med den foreliggende påvirkningen kan gi en uønsket virkning på naturmangfoldet». Nemnda må altså vurdere både muligheten for kontinuerlige høye kvoter for betinget skadefelling og kvotejakt, samt utvidelser av disse, og for andre påvirkninger som kan ha uønsket virkning på naturmangfoldet, herunder utbygging og ulovlig jakt.

Kunnskapen vi har om gaupe og artens sårbarhet tilsier at man ikke burde tillate skadefelling. NOAH mener derfor at nemnda ikke har basert kvotefastsettelsen på det tilgjengelige kunnskapsgrunnlaget jf. nml § 8.

NOAH er videre svært bekymret for at skadefelling på sommeren kan ramme foreldre dyr med unger som fortsatt er helt avhengige av dem. Ungene, som hovedsakelig fødes i mai-juni, forlater først mora i februar-mai året etter. Viltloven § 9 annet ledd lyder «Det bør ikke fastsettes jakttid i hekke- og yngletiden for vedkommende art». Viltlovens prinsipp om at viltartene i størst mulig utstrekning skal være fredet i yngletiden, er også sterkt understreket i Ot.prp. nr. 54 (1992–93) Om lov om endringer i viltloven. Prinsippet innebærer at unntak i størst mulig grad bør unngås for alle ville dyr, men når det gjelder en sterkt truet art som også er særskilt beskyttet etter naturmangfoldloven, bør kun svært begrensede unntak anses lovlige.

NOAH mener at nemnda ikke har dokumentert at kvoten ikke utgjør en fare for bestandens langsiktige overlevelse og levedyktighet. Vilåret om bestandens overlevelse er dermed ikke oppfylt, jf. nml. § 18 andre ledd.

2. Vilåret om andre tilfredsstillende løsninger er ikke oppfylt

Ifølge nml § 18 annet ledd og Bernkonvensjonen artikkel 9, kan det kun åpnes for skyting av truede ville dyr hvis formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte. Bernkonvensjonens stående komité har i vedlegget til «Revised Resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9 of the Bern Convention» presisert at myndighetene skal velge det alternativet som har minst negativ effekt på arten, og at begrunnelsen for valget skal være objektiv og verifiserbar.⁶

Bestemmelsene stiller altså krav om at alternative, ikke-letale tiltak skal være reelt vurdert og forsøkt før det gis tillatelse til et irreversibelt inngrep som felling av en sterkt truet nøkkelart.

⁶ Revised Resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9 of the Bern Convention. <https://rm.coe.int/16807461dd>

NOAH klager på et høyt antall skadefellingsvedtak årlig, og det er svært sjeldent at ikke-letale forebyggende tiltak eller alternativer til felling er reelt utprøvd før det gis tillatelse til skyting av truede rovdyr. Rovviltnemnda har en viktig rolle i å fremme disse tiltakene, og det bør naturligvis skje *før* skaden inntreffer. Når forvaltningen vedtar en så stor kvote, kan dette skape en forventning om at skadefelling er en løsning på lik linje med forebyggende og ikke-letale tiltak.

Begrunnelsen for kvoten er å begrense potensiell skade på beitedyr. NOAH understreker at slike generelle og fremtidsrettede antakelser om skadepotensial ikke kan erstatte kravet i nml. § 18 andre ledd og Bernkonvensjonen artikkel 9 om at andre tilfredsstillende løsninger skal være vurdert og forsøkt før det åpnes for skyting av en strengt vernet art. En kvote av dette omfanget sender et signal om en generell adgang til skyting, og stiller derfor særlig strenge krav til at alternative, ikke-letale løsninger vurderes grundig og konkret.

NOAH vil gjøre oppmerksom på følgende uttalelse fra møtet i Bernkonvensjonens stående komité i desember 2025: «Reiterated its appeal to the Government of Norway to prioritise non-lethal, proven measures of damage reduction and conflict mitigation to enhance long-term co-existence between humans and large carnivores, referring to available best practice, such as “Best practices for management of large carnivores in Europe with respect to lethal and non-lethal management measures” (T-PVS/Inf (2025)19rev) ». ⁷ Bernkonvensjonens byrå understreker i brev til Miljødirektoratet den 18. mai 2026 igjen at ikke-dødelige tiltak er den best dokumenterte måten å dempe konflikt mellom rovdyr og beitebrukere på. ⁸

Et bredt spekter av vitenskapelige studier viser at felling av rovdyr i beste fall har kortvarig effekt og er i mange tilfeller er kontraproduktivt. Nye individer vil vandre inn i området, og skadeproblemet vil kunne vedvare eller forsterkes. Forskningen peker i stedet på at det må legges

---

⁷ <https://rm.coe.int/misc-e-2025-45-standing-committee-clean-final/488029d956>, avsn. 222

⁸ https://www.dyrsrettigheter.no/wp/wp-content/uploads/letter_bern-convention_complaint_2022-03_norway_wolf-culling-policy_april2026.pdf

mer vekt på ikke-letale forebyggende tiltak.^{9,10,11,12,13,14} Å basere skadehåndtering på skyting av truete rovdyr er derfor verken faglig eller forvaltningsmessig forsvarlig.

Det finnes en rekke kjente og dokumenterte forebyggende tiltak som kan benyttes for å redusere tap av beitedyr, herunder intensivert tilsyn i risikoperioder, midlertidig inngjerding, justering av slippetidspunkt, bruk av vokterdyr, skremmetiltak og kombinasjonsløsninger tilpasset lokale forhold.^{15,16,17,18,19,20} Flere av disse tiltakene er anbefalt av NIBIO og støttet av internasjonal forskning, men fremstår som lite eller ikke vurdert i forbindelse med kvotefastsettelsen. Det betyr at vedtaket ikke er basert på det tilgjengelige kunnskapsgrunnlaget. Vedtaket med vedlegg inneholder ingen konkret redegjørelse for hvilke av disse tiltakene som er vurdert, hvordan de er vurdert opp mot hverandre, eller hvorfor de samlet sett ikke kan redusere skadeomfanget tilstrekkelig til å unngå skadefelling av en slik størrelsesorden som det legges opp til.

Vi trenger økt toleranse for ville dyr, spesielt rovdyr, og vil man beskytte husdyr finnes det altså en rekke tiltak som har dokumentert større effekt enn å ta livet av rovdyrene. Under mål 4 i Kunming-Montreal rammeverket (Naturavtalen), som ble vedtatt i desember 2022 står det blant annet: «forvalte samhandlingen mellom mennesker og viltlevende dyr på en effektiv måte med sikte på å minimere konflikt mellom mennesker og dyr og fremme sameksistens.»²¹ Å legge opp til skadefelling på denne måten er altså både kontraproduktivt og i strid med internasjonale avtaler.

---

⁹ Rigg, R., et al. (2011). Mitigating carnivore–livestock conflict in Europe: Lessons from Slovakia. *Oryx*, 45(2), 272–280

¹⁰ Karlsson, J., & Johansson, Ö. (2010). Predictability of repeated carnivore attacks on livestock favours reactive use of mitigation measures. *Journal of Applied Ecology*, 47(1), 166–171.

¹¹ Treves, A., et al. (2016). Predator control should not be a shot in the dark. *Frontiers in Ecology and the Environment*, 14(7), 380–388. <https://doi.org/10.1002/fee.1312>

¹² Bruns, A., et al. (2020). The effectiveness of livestock protection measures against wolves (*Canis lupus*) and implications for their co-existence with humans. *Global Ecology and Conservation*, 21, e00868. <https://doi.org/10.1016/j.gecco.2019.e00868>

¹³ Müller, J. R. B., et al. (2016). Effectiveness of contemporary techniques for reducing livestock depredations by large carnivores. *Wildlife Society Bulletin*, 40(4), 806–815. <https://doi.org/10.1002/wsb.720>

¹⁴ Fernández-Gil, A., et al. (2016). Conflict misleads large carnivore management and conservation: Brown bears and wolves in Spain. *PLoS ONE*, 11(3), e0151541

¹⁵ Iliopoulos, Y., et al. (2019). Tools for co-existence: Fladry corrals efficiently repel wild wolves (*Canis lupus*) from experimental baiting sites. *Wildlife Research*, 46(6), 484–498. <https://doi.org/10.1071/WR18146>

¹⁶ Bruns, A., et al. (2020). The effectiveness of livestock protection measures against wolves (*Canis lupus*) and implications for their co-existence with humans. *Global Ecology and Conservation*, 21, e00868. <https://doi.org/10.1016/j.gecco.2019.e00868>

¹⁷ Khorozyan, I., & Waltert, M. (2019). A framework of most effective practices in protecting human assets from predators. *Human Dimensions of Wildlife*, 24(4), 380–394. <https://doi.org/10.1080/10871209.2019.1619883>

¹⁸ Rigg, R., et al. (2011). Mitigating carnivore–livestock conflict in Europe: Lessons from Slovakia. *Oryx*, 45(2), 272–280.

¹⁹ Musiani, M., et al. (2003). Wolf depredation trends and the use of fladry barriers to protect livestock in western North America. *Conservation Biology*, 17(6), 1538–1547. <https://doi.org/10.1111/j.1523-1739.2003.00063.x>

²⁰ <https://www.nibio.no/tema/landskap/norsk-viltskadesenter/forebyggende-tiltak-mot-rovviltskader-pa-rein>

²¹ Norsk oversettelse av vedlegg til beslutning CBD COP15/4 Kunming-Montreal Global Biodiversity Framework. Mål 4. <https://www.regjeringen.no/globalassets/departementene/kld/aktuelt/2023/norsk-oversettelse-av-kunming-montreal-global-biodiversity-framework.pdf>

Nemnda har ved fastsettelsen av kvoten lagt til grunn generelle antakelser om skadepotensial, uten å legge til rette for at alternative, mindre inngripende tiltak vurderes eller forsøkes. Det er heller ikke gitt noen objektiv og etterprøvbar begrunnelse for hvorfor en kvote av denne størrelsesordenen er nødvendig fremfor bruk av ikke-letale forebyggende tiltak. Vilkåret i nml § 18 andre ledd og Bernkonvensjonen artikkel 9 om at andre tilfredsstillende løsninger skal være vurdert og funnet utilstrekkelige, er dermed ikke oppfylt.

3. Vilkåret om «skade» er ikke oppfylt

NOAH mener at det ikke finnes juridisk grunnlag til å åpne for skadefelling av gaupe etter nml § 18 bokstav b. For at det skal kunne gjøres unntak fra vernet av arter, må det foreligge risiko for «kvalifisert skade», altså skade av en viss alvorlighetsgrad og forholdsmessighet. Dette er også blitt understreket av Bernkonvensjonens stående komité, som har uttalt: «(...) The exceptions should be proportional to the damage suffered (...)».²² «Proportional» eller forholdsmessig skade innebærer at skadeomfanget må være betydelig og av en slik alvorlighetsgrad at det rettfærdiggjør inngrep overfor en sterkt truet nøkkelart. Dette innebærer at skadeomfanget må være betydelig og av en slik alvorlighetsgrad at det rettfærdiggjør inngrep overfor en sterkt truet nøkkelart som gaupe. Nemnda har ikke dokumentert eller vurdert forholdsmessigheten av kvotefastsettelsen i lys av disse kravene i vedtaket.

Det har vært en nedadgående trend for utbetaling av erstatninger for sau og lam tapt til gaupe de siste årene. Ifølge rovdatabaser var det kun 33 dokumenterte/antatt sikre tap til gaupe i region 2 i hele 2025. NOAH mener dette tapsomfanget ikke står i forhold til den vedtatte kvoten. Det er ikke tilstrekkelig å stille opp hypoteser om at det kan oppstå skadesituasjoner i hele regionen. Man må forholde seg til de reelle tapstallene for å kunne anse nml § 18 bokstav b som oppfylt. NOAH mener at det ikke foreligger det ikke et dokumentert eller alvorlig skadeomfang eller -potensiale som kan rettfærdiggjøre en kvote av et slikt omfang som nemnda legger opp til, og at vedtaket ikke er basert på det tilgjengelige kunnskapsgrunnlaget. Vilkåret om skade er dermed ikke oppfylt.

Konklusjon

NOAH – for dyrs rettigheter konkluderer med at vedtaket utgjør uforsvarlig forvaltning av gaupe, og strider med nasjonal og internasjonal lov – nml. §§ 5, 8, 9 og 10, § 18 første ledd bokstav b og § 18 andre ledd, samt artikler 2, 7 og 9 i Bernkonvensjonen. NOAH ber derfor om at vedtaket omgjøres slik at det ikke åpnes for betinget skadefelling av sterkt truet gaupe.

---

²² Revised Resolution No. 2 (1993) on the scope of Articles 8 and 9 of the Bern Convention. <https://rm.coe.int/16807461dd>

Med hilsen

NOAH – for dyrs rettigheter v/ -
Hannah Sofie Aanonsen (veterinær)